

רק בשני מקומות בעולם עוד קיים פולחן המיני: בברית-המועצות ובצה"ל. השבוע נערך בבסיס ח"ן קרב נוסף בין המיני והמיד, בתצוגת-אופנה

מית של עולם-האופנה הישראלי, ופולחן זנחו כבר מזמן את רעיון הוואפלים ב"שק"ם. סיבה נוספת לשימחה: התצוגה היתה יכהפייה באמת. גם מן הבחינה המיקצועית, ומה שצעד על המסלול הצליח לסחוט אנחות התפעלות וקינאה מפי החיילות, ששכחו החודשי מספיק להן בקושי לקנות אולי אחד האביזרים שעיתרו את הבגדים.

בין המש הדוגמניות, ששחו על המסלול כדגים במים, היו גם כמה מלכות-יופי לשעבר, שעדיין לא נס ליחן — כמו חנה אורדן המקסימה, ומירי אורן במהדורה קטנה יותר שלה, וסתם יפהפיות כרחל ואירית, בתוספת קיטי, שהיא מיצר מייבא מלונדון והשייכת לגל דוגמניות ה"צ'ינור", או "הכיעור היפה", דוגמת טוויגי. גל זה שטף לאמכבר את מסלולי-האופנה באר

ההקרב על המיני

הרס"רית מפגינה מיני נועד, רק בברית-המועצות מופיעות כיום נשים במיני קצרה.

המפקדות רב"ט רות מרגלית (מג"י) כהן, לידה מפקדת ח"ן, אלוף-משנה רות מושכל.

מיני בצחוק החיילת מיכל, כדוגמנית שנת ה'אלפיים מכוכב-השביט, מדגימה ב"תצוגה היתולית תילבושת המורכבת משימלת מיקרו-מיני לבנה, עם שיכמיית-ניילון שקופה, מטיכת-גאז וכפפות-גומי שחורות.

מידי ברצינות דוגמנית-הצמרת מירי אורן מדגימה חצאית-גינס באורך מיד, הנלבשת עם חולצת וואל משובצת בגווני כחול-אדום. הדג"מיס נבחרו עלידי אילנה סלע, קניינית השקס לאופנת-הנעורים.

רופה. אך נראה כי עתה חלף ופינה את מקומו, שוב, לדוגמניות יפהפיות-ללא הנורמלי, כשכל אבר בגוף מודגש בדיוק כפי שבראו אלוהים, ללא ניסיון להגביה את החזה ו/או המותן, או לחילופין — להורידם ממקומם הטיבעי.

שלא להזכיר את העובדה כי הדגמים היוו את הצעקה האחרונה באופנה, אשר לא היתה מביישת אפילו את עירי-האזרח הקאפריסית ואניגת-הטעם. היתה זו תצוגת השק"ם המסורתית, שבהדמנות הגיגית זו גם ציינה את יובל 25 שנות קיומה. נכון שהשק"ם אינו מייצר את הדגמים, אלא משווקם בלבד, אבל הוא רוכש דגמים של מיטב החברות, כולן-כולן שמות ידועים בשוק-האופנה הישראלי, ואם נבחרת הדגמים היתה על הגובה — הרי זה תודות לטעמה הטוב של הקניינית הראשית של השק"ם יוסה מור, שהיא גם מעודכנת בכל מה שהולך כיום באירופה. ועל ידיה יוצקת מיס מעצבת-האופנה הצעירה, אילנה סלע, האת"ראית על בחירת הדגמים לבנות-הנעורים השובבות.

א לק ושדושי-מאות החיילות שמילאו את אולם-הקולנוע, במחנה צבאי אי-שם במרכז הארץ, מחאו כפיים לקצב הביטבו והקרנאוואל הברזילאי שרעם באר"ם, כשפניהן מביעים הנאה גלוויה. ואומי גם היתה להן סיבה טובה כפולה ומכופלת לחגוג ולהריע: שכן, היתה זו הסוכריה שקיבלו ממיפקדת בטיס-ההדרכה, עם תום תקופת הטירונות המפרכת שלהן. הסוכריה — תצוגת-אופנה מיוחדת ועי-ליוה, לקצב תיזמורתו המרקידה של מרטין מוסקוביץ, שנערכה לפי כללי התאורה הפטיכאדלית בצהוב-ירוק-אדום-זכחול, זו אומנם עיוותה במעט את צבעיהם המק"ריים של הדגמים, אך לעומת זאת, העלתה את המוראל. ועל הבמה, שהיתה באותו ערב על תקן של מסלול — צעדו חמש דוגמניות יפהפיות, כולן מן הליגה הלאר

וכך זכתה האופנה שוב בשימלוי-יכולתית רכות מאריגים נוזלים, המתלבשים על הגוף ומחמיאים לגיזרה (כשיש גיזרה) וגלבושות עם הגורות; שמלות בניזרות יש-רות ("קיאנה"), ושמלות המתרחבות מעט כלפי מטה ונלבשות על חולצות-גולף באותו גוון.